

Stranki v postopku v glavni stvari

Kasacijska pritožnica: Valsts ieņēmumu dienests

Druga stranka: SIA Latspas

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je treba člen 29(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 ⁽¹⁾ z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti razlagati tako, da se način, ki je določen v tem členu, uporabi tudi, če sta uvoz blaga in njegova sprostitev v prosti promet na carinskem območju Skupnosti posledica tega, da je bilo blago med tranzitnim postopkom odstranjeno izpod carinskega nadzora, pri čemer gre za blago, za katero se plačujejo uvozne dajatve, in ki ni bilo prodano za izvoz na carinsko območje Skupnosti, temveč za izvoz zunaj Skupnosti?
- 2) Ali je treba izraz „po vrstnem redu“ iz člena 30(1) Uredbe št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti skupaj z načelom dobrega upravljanja iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in zlasti v povezavi z načelom obrazložitve upravnih aktov razlagati tako, da ima carinski organ, zato da bi se ugotovilo, da se uporabi način iz člena 31, obveznost, da v vsakem upravnem aktu razloži, zakaj v konkretnih okoliščinah ni mogoče uporabiti načinov določitve carinske vrednosti blaga, vsebovani v členih 29 in 30?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307.

Tožba, vložena 12. maja 2015 – Evropska komisija proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-220/15)

(2015/C 228/09)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Kukovec, A. C. Becker, agenta)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predloga tožeče stranke

Evropska komisija Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Zvezna republika Nemčija ni izpolnila obveznosti iz člena 6(1) Direktive 2007/23/ES ⁽¹⁾, ker je v Prvi uredbi o izvajanju zakona o eksplozivih (Ersten Verordnung zum Sprengstoffgesetz, Prvi SprengV) določila strožje zahteve kot Direktiva, in sicer, da je treba za pirotehnična sredstva, preden so dana v promet, kljub predhodno opravljenemu postopku ugotavljanja skladnosti uporabiti člen 6(4) Prvega SprengV in da je Bundesanstalt für Materialforschung und – prüfung (Zvezni urad za raziskave in testiranje materialov) v skladu s členom 6(4), peti stavek, Prvega SprengV pooblaščen za preverjanje in, če je potrebno, spreminjanje navodil za vsa pirotehnična sredstva;
- Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Ta tožba se nanaša na vprašanje, v kolikšnem obsegu lahko države članice proizvajalcem in uvoznikom pirotehničnih sredstev v smislu Direktive 2007/23/ES naložijo dodatne nacionalne zahteve za dajanje v promet pirotehničnih sredstev glede proizvodov z oznako „ES“, kar kaže na to, da izpolnjujejo bistvene zahteve Direktive. V zvezi s tem, zakonodaja, ki jo izpodbija Komisija, ne določa nobenih vsebinskih zahtev za te proizvode temveč le dodaten postopek, ki se opravi pred vstopom na trg na ozemlju tožene stranke.

Kljub dokazu o skladnosti naj bi namreč tožena stranka zahtevala, da so vsa pirotehnična sredstva v smislu Direktive 2007/23/ES prijavljena pri zveznemu uradu, ki je določen z zakonom in ki v dokaz prijave dodeli identifikacijsko številko. Ta postopek naj bi poleg nezanimarjivega trajanja vključeval med drugim tudi plačilo takse za obravnavo spisa ter vložitev preskusnega vzorca. Po mnenju Komisije pomeni zahteva za tak postopek kršitev v členu 6 Direktive 2007/23/ES zagotovljenega prostega pretoka vseh pirotehničnih sredstev, ki izpolnjujejo zahteve Direktive.

Ta položaj naj ne bi bil spremenjen s sprejetjem Direktive 2013/29/ES⁽²⁾, s katero je bila s 1. julijem 2015 razveljavljena Direktiva 2007/23/ES. Prvič, obdobje, ki je upoštevno za presojo, ali je izpolnjena obveznost, je namreč določeno z iztekom roka, določenega v obrazloženem mnenju (v obravnavani zadevi je to 27. marec 2014). Drugič, člen 4(1) Direktive 2013/29/EU je enak členu 6(1) Direktive 2007/23/ES, ki zagotavlja prosti pretok vseh pirotehničnih sredstev, ki izpolnjujejo zahteve prava Unije.

Po mnenju Komisije neizpolnitev obveznosti, ki je v obravnavani zadevi očitana toženi stranki, zajema, da za dajanje v promet pirotehničnih sredstev velja nedopusten postopkovni pogoj, ki gre preko usklajenih zahtev prava Unije. Izpodbijana zakonodaja kot postopkovna zahteva naj bi na prvi pogled v posameznih primerih povzročila le upočasnitev pri dajanju v promet teh proizvodov. Vendar se dejanskih posledic te zakonodaje naj ne bi smelo podcenjevati. Upoštevati naj bi bilo najprej treba, da je tožena stranka eden od največjih, če ne največji, prodajni trg za pirotehnična sredstva na notranjem trgu. Poleg tega naj bi bilo treba upoštevati to, da je mogoče na ozemlju tožene stranke nekatera pirotehnična sredstva kupcem prodati le enkrat na leto in le v kratkem obdobju, zaradi česar naj bi bil časovni vidik tega dostopa na trg še toliko bolj pomemben. V zvezi s tem naj bi bilo treba upoštevati tudi, da je z nacionalnim pravom določeno, da izpodbijano zakonodajo v obravnavani zadevi izvaja organ, ki je pooblaščen tudi za izvajanje postopka ugotavljanja skladnosti kot priglasi organ v smislu Direktive 2007/23/ES. Zahteva po dodatnem postopku v nacionalnem pravu tožene stranke naj bi zato temu organu dajala konkurenčno prednost glede na priglasi organe drugih držav članic. Glede na te konkretne posledice izpodbijane zakonodaje naj v tem postopku nikakor ne bi šlo le za načelno pravno presojo oviranja dajanja v promet s strani gospodarskih subjektov proizvodov, ki jih je že kot skladne z zahtevami prava EU ocenil priglasi organ, ki ni nemški priglasi organ.

⁽¹⁾ Direktiva 2007/23/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. maja 2007 o dajanju pirotehničnih izdelkov v promet (UL L 154, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 2013/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi z dostopnostjo pirotehničnih izdelkov na trgu (prenovitev) (UL L 178, str. 27).

**Pritožba, ki jo je Rose Vision, S.L. vložila 15. maja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat)
z dne 5. marca 2015 v zadevi T-45/13, Rose Vision in Seseña/Komisija**

(Zadeva C-224/15 P)

(2015/C 228/10)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: Rose Vision, S.L. (zastopnik: J.J. Marín López, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija